

Sygnatura akt II Cz 25/17

POSTANOWIENIE

K., dnia 31 stycznia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu, Wydział II Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Janusz Roszewski

Sędziowie: SSO. Barbara Mokras

SSO. Wojciech Vogt – spr.

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2017 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku J. N.

z udziałem J. J.

o wydanie nakazu sprzedania względem zniszczenia ruchomości w trybie art. 1046 § 10 k.p.c.

na skutek zażalenia wnioskodawcy

od zarządzenia Przewodniczącego w Sądzie Rejonowym w Kępnie z dnia 20 grudnia 2016 r., sygn.. akt I Co 517/16

postanawia:

oddalić zażalenie

Wojciech Vogt Janusz Roszewski Barbara Mokras

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Przewodniczący w Sądzie Rejonowy w Kępnie zwrócił wniosek, gdyż wnioskodawca nie uzupełnił braków formalnych wniosku polegających na wymienieniu ruchomości dłużnika objętych wnioskiem o nakazanie sprzedaży.

Zażalenie od tego rozstrzygnięcia złożył wnioskodawca wskazując, że określenie „rzeczy są stare i bez wartości handlowej” zawarte w protokole komornika jest adekwatne do opisu przedmiotów, które zostały wnioskodawcy przekazane pod dozór. Opis ten umożliwia nadanie sprawie biegu. Zwrot wniosku nastąpił więc bezzasadnie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Przepis art. 1046 § 10 k.p.c. mówi o rzeczach ruchomych. Rzeczami w rozumieniu k.c. są tylko przedmioty materialne (art. 45 k.c.) Rzeczą charakteryzuje się dwoma cechami: musi mieć wymiar materialny (fizyczny) i być wyodrębniona z przyrody (por. Małgorzata Bednarek, Mienie, Zakamycze 1997, s. 47). Sąd w oparciu o art. 1046 § 10 k.p.c. nie może orzekać o bliżej nieokreślonym zbiorze ruchomości, które posiadają ogólną cechę, że są „stare i bez wartości handlowej” Rzeczą może być określona przez wskazanie cech indywidualnych (ta rzecz) lub cech rodzajowych (taka rzecz). Natomiast określenie „stara, nowa”, „bez wartości lub o określonej wartości” mówi o wieku rzecz i o wartości

rzeczy ale nie zawęża zbioru rzeczy ruchomych w taki sposób, aby można nakazać ich sprzedaż, albo zniszczenie. Postanowienie tak określające rodzaj rzecz nie pozwoliłoby przypisać rzeczy desygnatu. Prościej mówiąc tak określone rzeczy nie są identyfikowalne. Brak formalny wniosku jest więc istotny i bez jego usunięcia sprawie nie można nadać biegu.

Mając na uwadze powyższe okoliczności należało zgodnie z art. 385 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzec jak w sentencji.

Wojciech Vogt Janusz Roszewski Barbara Mokras